

เคอร์ฟิว...เป็นเหตุ

นางสาวกัลยาณี วรัชล

หอผู้ป่วยพิเศษ 81 งานการพยาบาลผู้ป่วยใน ฝ่ายการพยาบาล อาคารสมเด็จพระเทพรัตน

เมื่อพูดถึงเรื่องการเดินทางไปทำงานของแต่ละคนมักมีหลากหลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับความสะดวกของแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะเป็นทางรถยนต์ มอเตอร์ไซด์ หรือ แม้แต่การโดยสารรถสาธารณะ สำหรับฉันคือหนึ่งในผู้คนจำนวนนั้นที่ต้องตื่นมาทำงานแต่เช้าเดินเท้าออกจากที่พักเพื่อมาขึ้นรถสาธารณะ การดำเนินชีวิตของฉันทำแบบนี้มาเป็นเวลาหลายปี จนกระทั่งมีสถานการณ์การระบาดของ COVID-19 เข้ามา ไม่มีใครปฏิเสธได้ว่ามาตรการล็อกดาวน์ ซึ่งบังคับให้ทุกคนอยู่กับบ้าน เป็นขั้นตอนที่จำเป็นสำหรับการหยุดแพร่และรับเชื้อไวรัสที่สร้างความหวาดผวาทันทีไปทั่วโลก มาตรการป้องกันที่เข้มงวด จึงเกิดขึ้น ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวันของมนุษย์ทำงานหลายล้านคน รวมถึงตัวฉันด้วย

โควิดเป็นเหตุสุดสัปดาห์! จากสถานการณ์ การระบาดของโควิด-19 ตั้งแต่ที่ช่วงการประกาศเคอร์ฟิว ทำให้การเดินทางมาทำงานของฉันลำบากมากขึ้น ต้องเดินทางออกมาทำงานเร็วขึ้น ในสถานการณ์ที่มีการประกาศเคอร์ฟิว การเดินทางมาทำงานด้วยรถสาธารณะก็เป็นไปได้ยาก ฉันต้องรีบเดินทางออกจากที่พักก่อนเวลา 21.00 น. เพื่อมารอขึ้นรถโดยสาร บางวันก็ต้องออกมาขึ้นรถโดยสารเกินครึ่งชั่วโมง ช่วงเวลาเคอร์ฟิวปริมาณรถโดยสารที่วิ่งผ่านก็น้อยลง ทำให้บางครั้งการมาทำงานในแต่ละวันมักเกิดความล่าช้า จนบางครั้งเมื่อไม่มีรถโดยสารมาทำงานฉันเลยตัดสินใจเดินเท้าจากป้ายรถเมล์มาถึงที่ทำงาน ระยะทางประมาณซักหนึ่งกิโลเมตรได้ ขณะที่ฉันเดินมาตามริมฟุตบาท รถที่วิ่งอยู่บนถนนก็เริ่มบางตา รถวิ่งน้อยลงเพราะใกล้จะถึงเวลาเคอร์ฟิว ฉันคิดมาตลอดทางว่า ทำไมถึงได้รู้สึกลำบากในการเดินทางมาทำงานแบบนี้ มีบางวันที่ต้องมาทำงานพร้อมเพื่อนที่มีรถก็จะขอดิตรรถเพื่อนร่วมงานไปทำงานด้วย ฉันยอมรับว่าช่วงเคอร์ฟิวเป็นอุปสรรคต่อการเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่มากเพราะฉันไม่มีรถส่วนตัวเลยต้องใช้รถสาธารณะในการเดินทางไป-กลับ การใช้บริการรถสาธารณะในช่วงเคอร์ฟิวเป็นอะไรที่ยากมาก เพราะใช้เวลาเดินทางนาน ไม่ว่าจะทั้งขาไป-กลับจากที่ทำงานบางวันก็ขอดิตรรถเพื่อนร่วมงานกลับ เป็นแบบนี้อยู่นานหลายเดือน รู้สึกเกรงใจเพื่อนร่วมงานที่ต้องคอยไปรับไปส่ง ฉันเลยต้องหาวิธีเดินทางใหม่ที่สะดวกกับตัวเองและไม่ลำบากเพื่อนร่วมงาน ฉันจึงตัดสินใจซื้อรถจักรยานมาปั่นช่วงเคอร์ฟิว นั่นเป็นครั้งแรกที่ฉันจะปั่นจักรยานในเมืองที่มีรถติดมากมายทั้งตื่นตื่นทั้งกลัว คิดไปต่าง ๆ นานา เริ่มจากกำหนดเส้นทางที่จะปั่นจักรยานไปทำงาน จัดแจงวางแผนอยู่หน้า ว่าจะปั่นจักรยานข้ามทางแยกต่างๆ ไດยั้งไปถึงสี่แยกไฟแดงต้องหยุดตรงไหน ไปถึงที่ทำงานจะเอาจักรยานไปจอดที่ไหน คนอื่นจะมองเราอย่างไรที่เราปั่นจักรยานไปทำงาน ทุกความคิดความกังวลมีเต็มหัวไปหมด ช่วงแรกๆยังไม่กล้าที่จะปั่นจักรยานมาทำงาน คิดกลับว่าในเมื่อซื้อจักรยานมาแล้วก็ใช้ปั่นมาทำงานดีกว่า ไม่ลองแล้วจะรู้ไດยั้งไถ่เราทำได้ เลยรวบรวมความกล้าที่จะปั่นจักรยานมาทำงานและเป็นการปั่นออกถนนใหญ่ที่มีหลายเลน มีรถวิ่งสวนไปมาบางคนปาดซ้ายปาดขวา จนทำให้ฉันต้องหยุดการปั่นเป็นรอบๆ กลัวไปทุกอย่างในความโชคร้ายยังมีความโชคดี ที่ช่วงเคอร์ฟิวมีรถวิ่งบนถนนไม่มาก ยังพอมีบางช่วงเวลาที่ทำให้สามารถปั่นต่อได้ไม่ลำบากมากนัก ฉันพยายามสร้างความคุ้นเคยกับจักรยาน และเส้นทางปั่น จนกระทั่งทุกวันนี้ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะยกเลิกประกาศเคอร์ฟิวไปแล้วก็ตาม สิ่งที่ได้ตามมานอกจากการเดินทางที่รวดเร็ว ประหยัดเงินในกระเป๋า และยังได้กล้ามเนื้อขา และสุขภาพที่แข็งแรงอีกด้วย

การปั่นจักรยานไปทำงานเป็นทางเลือกหนึ่งที่ เชื่อว่าหลายๆ คนพิจารณาอยู่แต่อาจจะยังลังเลและไม่มั่นใจว่ามันจะเวิร์กหรือไม่ จะปลอดภัยแค่ไหน หรือจะเริ่มยังไงดี ลองเริ่มดูสิ แล้วคุณจะได้ใจ